

BURSA 2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE
BURSA

DOSYA NO: E.2014/384

DAVACI: K.H.

MÜŞTEKİ: Serdar ÖZGÜLDÜR

VEKİLİ: Av.

SANIK (SAVUNMAYI YAPAN): Kemal GÖZLER

MÜDAFİİ: Av. Şaban Cankat TAŞKIN

SUÇ: Basın Yoluyla Görevliye Alenen Hakaret

DİLEKÇENİN KONUSU: Savunmamın sunulmasıdır.

SAVUNMAM

Bildiğiniz üzere Anayasa Mahkemesi üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı Serdar Özgüldür'ün şikayeti sonucu *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımda kendisine hakaret ettiğim gerekçesiyle Bursa Cumhuriyet Başsavcılığının 22/05/2014 tarih ve 2014/4693 sayılı iddianamesiyle Mahkemenizde hakkımda Türk Ceza Kanununun 125/1-2-3(a)-4, 53/1. maddeleri uyarınca cezalandırılmam istemiyle kamu davası açılmıştır.

1. Ben Kimim?

Öncelikle savunmamın başında kısaca kendimi tanıtmama lütfen izin veriniz. Şüphesiz insanın kendi hakkında konuşması hoş bir şey değil; ama bu davaya konu olan fiilin hakkıyla değerlendirilebilmesi benim hakkımda bilgi sahibi olmanız gerekir. Zira takdir edeceğiniz üzere fiil, failden bağımsız değildir.

Ben Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesine 1983 yılında girdim ve 1987 yılı Haziran döneminde mezun oldum. Aynı yıl aynı Fakültede Genel Kamu Hukuku Ana Bilim Dalına araştırma görevlisi olarak atandım. Aynı yerde kamu hukuku yüksek lisansı yaptım. 1990 yılında doktora yapmak üzere YÖK bursuyla Fransa'ya gönderildim. Fransa'da Bordeaux Üniversitesi Hukuk Fakültesinde önce kamu hukuku yüksek lisansı, arkasından kamu hukuku doktorası yaptım. Doktora tezim, "jürinin tebrikleriyle onur verici (*très honorable avec félicitations du jury*)" dereceyle kabul edilmiş ve tez ödülüne ve yayın sübvansiyonuna aday gösterilmiş ve tezim Fransa'da yayınlanmıştır. 1995 yılında yurda döndüm. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde araştırma görevliliği görevime devam ettim. 1996-1997 yıllarında uzun dönem askerliğimi yaptım. 1997 yılında kendi isteğimle Uludağ Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesinde yardımcı doçent olarak atandım. 2000 yılında anayasa hukuku doçenti, 2007 yılında anayasa hukuku profesörü oldum. 2004-2007 yılları arasında Koç Üniversitesi Hukuk Fakültesinde anayasa hukuku doçenti olarak çalıştım. 2007 yılından beri de Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesinde çalışıyorum. Bu Fakültenin kurucu öğretim üyelerinden birisiyim ve adı geçen Fakültenin Kamu Hukuku Bölüm Başkanı ve aynı zamanda Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanayım. Özgeçmişim hakkında <http://www.anayasa.gen.tr/gozler.htm> den daha fazla bilgi edinebilirsiniz.

Anayasa hukuku, idare hukuku, genel kamu hukuku, hukukun genel teorisi ve tarih alanlarında Türkçe, Fransızca ve İngilizce dillerinde yayınlanmış 30'dan fazla kitabım, 60'tan fazla makalem vardır. Bunu söylemek bana düşmez; ama Türkiye'de anayasa ve idare hukuku alanlarında kitapları üniversitelerde en çok okutulan yazar benim. *Anayasa Hukukuna Giriş* kitabım en son 22'nci baskısını, idare hukukuna giriş kitabım ise 19'uncu baskısını yapmıştır. On küsur baskı yapmış pek çok kitabım var. Şimdiye kadar Türk Sosyal Bilimler Derneği 1999 Yılı Genç Sosyal Bilimciler Birincilik Ödülünü, 2001 Yılı ODTÜ Mustafa N. Parlar Araştırma Teşvik Ödülünü, 2009 Yılı TÜBA Üniversite Ders Kitapları Telif Eser Ödülü, 2011 Yılı TÜBA Üniversite Ders Kitapları Telif Eser Ödülünü kazandım. Anayasa ve idare hukuku alanında bu ödülleri Türkiye'de alan benden başka bir akademisyen yoktur.

Bunu söylemek yine bana düşmez ama Türk anayasa ve idare hukuku literatüründe çalışmaları en fazla atıf alan yazar muhtemelen benim. Yine çalışmalarına başta şikayetçi Haşim Kılıç'ın ve Serdar Özgüldür'ün üyesi oldukları Anayasa Mahkemesinin kararlarında ve keza Danıştay kararlarında ve daha pek çok mahkeme ve yüksek kurul kararında yapılmış atıflar vardır.

2. Benim Mücadelem Nedir?

Böyle bir özgeçmiş dinledikten sonra şu soru kaçınılmaz olarak akla gelecektir: Ne oldu da ben ceza mahkemesinde iki ayrı davada yargılanan biri hâline geldim? Ne oldu da ben huzurunuzda sanık olarak bulunuyorum?

Bu sorunun çok basit bir cevabı var: Geçen yıl intihalcilere karşı savaş açtım! Çünkü bu savaşı açmadan yapamadım. Neden yapamadım? Çünkü yıllardır, yığınla intihali yazar kitaplarımdan çalıntı yapıyor. Yıllardır ben bunları görmeme karşılık, bunlara karşı bir şey yapmadım; içime attım, sustum. Ama öyle bir noktaya geldim ki, geçen yıl, “yeter artık, intihalcilere karşı ne olursa mücadele edeceğim” dedim ve gerek benden intihal yapan, gerekse başka yazarlardan intihal yapan yazarlara karşı mücadeleye başladım.

İntihalcilerle mücadele kapsamında, 2013 yılında, birincisi 184 sayfa, ikincisi 712 sayfa ve üçüncüsü 680 sayfa uzunluğunda üç ayrı eleştiri kitabı yayınladım. Şimdiye kadar 10 ayrı yazarı intihal yapmakla suçladım ve bu yazarların yaptığı intihallere yüzlerce örnek verdim. Bu 10 ayrı yazarın yaptığı intihalleri ortaya koymakla kalmadım; benim eserlerimden intihal yapan yazarlar hakkında da kendilerine karşı hukuk mahkemelerinde tazminat davası açtım. Şu an itibarıyla intihal iddiasıyla benim tarafından bu yazarlara karşı açılmış toplam 8 adet hukuk davası vardır (Ankara 2. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi, E.2012/49; Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesi, E.2013-305, E.2013-582, E.2013-591, E.2013-592, E.2013-620, E.2014-11, E.2014/120 sayılı dosyalar). Yine kaynaksız alıntı yapma suçundan kamu davası açılması talebiyle sekiz ayrı yazar hakkında çeşitli Cumhuriyet Savcılıklarına şikayet başvurusunda buldum (İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı, 2011/82472; Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, 2012/34239, 2013/71774, 2013/164933, 2013/264967 2014/3093, 2014/13866, 2014/43443 sayılı hazırlık soruşturması dosyaları). Şimdiye kadar sadece şikayetim sonucu açılan bir ceza davası sonuçlanmıştır. Bu davada bir Üniversitemizin Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü olan Profesör hakkında, benim şikayetim sonucu açılan ceza davasında, İzmir 1. Fikrî ve Sınai Haklar Ceza Mahkemesi, 3/07/2014 tarih ve E.2012/836, K.2014/283 sayılı kararıyla, “Sanık 'ün üzerine atılı suçu islediği anlaşıldığından 5728 sayılı Kanun ile değişik 5846 sayılı Kanun'un 71. maddesinin 1. fıkrasının 3. bendi uyarınca suçun işle-

niş biçimine, suç konusunun önem ve değerine göre takdiren ve tercihen 180 gün karşılığı adli para cezası ile cezalandırılmasına, (...) takdiren hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına” karar vermiştir. İlginçtir ki, ülkemizde yüksek lisans ve doktora öğrencilerine bilimsel yazma ve atıf usûllerini öğretmekle görevli bir Sosyal Bilimler Enstitüsünün Müdürü olan profesörün kendisinin intihal suçunu işlediği bir ceza mahkemesi kararıyla anlaşılmıştır. Bu davadan sonra söz konusu Müdür, görevinden ayrılmış veya görevinden alınmıştır. Bu da benim mücadelem sonucu olmuştur. Kendimi başta söz konusu eski Müdürün görev yaptığı Üniversiteye ve sonra memleketimize hizmet etmiş biri olarak görüyorum.

Ben intihalle suçladığım kişiler hakkında sadece hukuk davası açmak ve ceza davası açılması için şikayette bulunmakla yetinmedim; yine intihalle suçladığım öğretim üyelerini, haklarında disiplin soruşturması açılması istemiyle kendi üniversitelerine şikayet ettim. Yine aynı öğretim üyeleri hakkında YÖK Etik Kuruluna da şikayette bulundum. Ayrıca doktora tezi intihal ürünü olan bir yazarı doktora yaptığı Üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne, doçentlik çalışması intihal ürünü olan iki öğretim üyesini de Üniversitelerarası Kurula ve YÖK’e şikayet ettim.

3. Bu Davanın Şikayetçisi Serdar Özgüldür de Kendisini İntihalle Suçladığım ve Kendisini Yetkili Makamlara Şikayet Ettiğim Yazarlardan Birisidir

Bu davanın şikayetçisi olan Serdar Özgüldür de yukarıda belirttiğim, kendisini intihalle suçladığım yazarlardan birisidir. 2013 yılının Kasım ayında yayınladığım *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımın 9. Bölümünde Serdar Özgüldür’ün doktora tezinin intihal ürünü olduğunu iddia ettim ve Serdar Özgüldür’ün doktora tezinde yaptığı intihallere 90 sayfa boyunca 74 adet somut örnek verdim (Dava dosyasında bulunan adı geçen kitabın 463-552 sayfalarına bakabilirsiniz). Serdar Özgüldür’ün yaptığı aşırımları bu şekilde ortaya çıkarmakla yetinmedim; kendisini YÖK’e ve doktora yaptığı kurum olan İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne de şikayet ettim ve kendisinin doktora unvanının intihal nedeniyle iptal edilmesini talep ettim. Sanıyorum şikayetim sonucu açılan inceleme veya soruşturma şu an İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü veya İ.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü önünde devam etmektedir. Mahkemeniz arzu ediyorsa anılan yerlerden bu konuda bilgi isteyebilir.

Tahmin ediyorum ki, Serdar Özgüldür, yaptığı intihallerin tek tek ortaya çıkmasından, bu intihallerin kamu oyu tarafından bilinmesinden ve keza doktora unvanının iptal edilmesi istemiyle hakkında benim şikayetim sonucu soruşturma/inceleme başlatılmış olmasından fevkalade rahatsız oldu ve bana karşı misillemede saikiyle bu davaya vücut veren şikayette bulundu.

4. İntihal İddiam Hakkında Serdar Özgüldür’ün ve Savcılığın Suskunluğu Ne Anlama Geliyor?

İlginçtir ki, Serdar Özgüldür’ün 23.12.2013 havale tarihli dilekçesinde, kendisinin doktora tezinin intihal ürünü olmadığı yolunda tek bir cümle yoktur. Önemle belirtmek isterim ki, Serdar Özgüldür şikayet dilekçesinde, “ben intihal yapmadım”, “benim doktora tezimde intihal yoktur”, “Kemal Gözler’in verdiği 74 adet intihal örneği doğru değildir” diyememiştir. Adeta Serdar Özgüldür de kendi şikayet dilekçesinde kendisinin intihal yaptığı vakıasını kabul etmektedir. Ülkemizin en yüksek mahkemesinin üyesi ve Uyuşmazlık Mahkemesinin de Başkanı olan bir yüksek hâkimin “ben intihal suçunu işlemedim” deme cesaretini gösterememiş olması ülkemiz açısından üzücüdür. Ben Ser-

dar Özgüldür'ün çıkıp, “benim doktora tezimde intihal yoktur; bunları Kemal Gözler uyduruyor, bana iftira atıyor” deyip benden şikayetçi olmasını beklerdim.

Yine ilginçtir ki, hakkımda düzenlenen iddianamede benim kitabımın 460 ilâ 552'nci sayfaları arasında Serdar Özgüldür'ün yaptığı intihallere ilişkin verdiğim örneklerle ve bu intihallerle ilgili yaptığım yorum ve değerlendirmelerle ilgili olarak bir suç unsuru bulunmamıştır. İddianamenin son sayfasının ilk paragrafında açıkça “*Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararında da belirtilen gerekçeye uygun olarak bilimsel bir eserde intihal kavramının alıntılarla tartışılmasında bir tereddüt bulunmamaktadır*” denmektedir. İddianamenin bir başka yerinde de, benim Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğu yolundaki iddialarım hakkında Savcılığın yaptığı bir değerlendirme yoktur. İddianamenin bu kısmı aslında benim kitabımın 460 ilâ 552'nci sayfaları arasında dile getirdiğim Serdar Özgüldür'ün intihallerine ilişkin iddialarım hakkında *verilmiş bir takipsizlik kararıdır*. Bu iddianameyle, benim hakkımda her ne kadar bana başka iddialardan dolayı dava açılmış ise de, artık Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal olduğunun söylenmesinin suç teşkil etmediği ortaya çıkmış olmaktadır.

5. Şikayet Dilekçesinin ve Onu İzleyen İddianamenin Temel Stratejisi Nedir?

Öncelikle belirtelim ki, benim kitabımın 9'uncu bölümünde Serdar Özgüldür'e ilişkin dile getirdiğim iddialar iki kısımdan oluşmaktadır: Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde yaptığı *intihaller* ve bu intihallerin yol açtığı *sonuçlar*. Bana göre sebeplerini aşağıda ayrıca açıklayacağım gibi bu iki iddia bir bütünün parçasıdır ve birbirinden ayıramazlar. Şikayet dilekçesinde bu iddialardan birine (intihal iddiasına) hiç değinilmemiş, sadece diğeri (sonuçları) üzerinde durulmuştur. İddianamede ise bu iddialardan birincisinin (intihal iddiasının) suç oluşturmadığının tespiti yapılmış ve bu iki iddianın birbirinden ayrılmaz olduğu göz ardı edilerek, suçlandırma sadece ikinci iddia üzerine kurulmuştur. Şöyle ki:

İddianamede kitabımın Serdar Özgüldür'e ilişkin 9'uncu Bölümünün 443-460'nci sayfaları ile 460-552'nci sayfaları arasında ayırım yapılmıştır. İddianameye göre kitabın 460-552'nci sayfaları arasında Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal mahsulü olduğu yönünde yazdıklarım suç oluşturmamaktadır; buna karşılık aynı bölümün 441-460'nci sayfaları arasında yazdıklarım ise suç oluşturmaktadır.

Ben böyle düşünmüyorum. Şimdi izin verirseniz bunun sebebini açıklamaya çalışayım:

6. Kitabımın Dokuzuncu Bölümünde Dile Getirilen İddialar Bir Bütündür; Bunlar Kendi İçinde İkiye Ayrılamaz

Kitabımın Serdar Özgüldür'e ilişkin olan Dokuzuncu Bölümü kendi içinde bir bütündür. Savcılığın yaptığı gibi kendi içinde ikiye ayrılamaz. Çünkü kitabın Dokuzuncu Bölümünün 443-460'nci sayfaları arasında yazılanlar, aynı Bölümün 460-552'nci sayfaları arasında yazılanlardan bağımsız şeyler değildir. Eğer kitabımın 443-460'nci sayfaları arasında yazılanlar okunmaz ise, kitabın 460-552'nci sayfaları arasında yazılanların bir anlamı kalmaz; bu sayfalarda yazılanlar, basit, anlamsız, rastlantısal intihal örneklerinden ibaret kalır ve okuyucu intihal sorunun özünü ve bu sorunun ne kadar vahim sonuçlara yol açtığını kavrayamaz.

Benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımünferit intihal örneklerini vermekle yetinen bir kitap değildir. Benim kitabımda gerek her bölümün ilk kısmında, gerekse kitabımın ilk 57 sayfasında, intihal sorunu bir bütün olarak, sebepleri ve

sonuçlarıyla birlikte incelemektir. Ben kitabımda sadece intihal yapan yazarları değil, onları koruyan kişileri ve özellikle onları koruyan sistemi eleştiriyorum. İntihale yol açan sebepler ve intihal olgusunun sistem üzerindeki etkileri bilinmedikçe intihal sorununun özü anlaşılabilir ve bu sorunla hakkıyla mücadele edilemez.

İntihal sorunu, bir yazarın diğer bir yazardan aşırıldığı paragraflardan ibaret bir sorun değildir. Altını çizerek belirtmek isterim ki, intihal sorununun yol açtığı daha vahim sonuçlar vardır: İntihal ile suçlanan yazarlar, usûlüne uygun bir şekilde aklanmadıkça mensubu oldukları kurumun etik düzeni açısından tehlike arz etmektedirler. Zira bunlar söz konusu kurumda kalabilmek ve varlıklarını sürdürebilmek için söz konusu kurumdaki yöneticilerle stratejik işbirlikleri yapmak zorunda kalabilmektedirler. Bunların intihal açığı, maalesef bunlar üzerinde bir baskı aracına dönüşebilmektedir. Yine bu süreçte, intihal açığı bulunan bu yazarlar hakkında, basın intihal iddiasından da ağır spekülasyonlar yapabilmekte ve böylece bunların mensup olduğu kurumun saygınlığına leke sürülmekte ve söz konusu kurumlar yıpranmaktadır.

Maalesef ki, Serdar Özgüldür olayı, yukarıda açıklamaya çalıştığım olgunun mükemmel bir örneğidir. Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğu, 2006 yılında Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasıyla gün yüzüne çıkmıştır. Serdar Özgüldür'ün bu intihal açığı mensubu bulunduğu kurumda kendisine karşı kullanılıp kullanılmadığını ben bilemem. Keza Serdar Özgüldür'ün bu süreçte kimler ile işbirliği yapıp yapmadığını da ben bilemem. Kitabımda da bu konularda ben bir iddiada bulunmadım.

Ne var ki, Serdar Özgüldür'ün intihal açığının içinde bulunduğu kurumda kendisine karşı kullanıldığı yolunda gazetelerde çıkan haberler olmuştur. Bu gazete haberlerinde, intihal davasının geri çektirilmesi karşılığında Serdar Özgüldür'ün Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçiminde Haşim Kılıç lehine oy kullandığı ve AKP'nin kapatılması davasında da AKP'nin kapatılmaması lehine oy kullandığı iddia edilmektedir. Altını önemle çizmek isterim ki bu iddiaları ben ortaya atmadım. Bu iddialar benim kitabımın yayınlanmasından iki yıl önce ortaya atılmış iddialardır. Ben sorunun vahametini, intihal sorununun nasıl başka sorunlara yol açabileceğine örnek teşkil etsin diye, bu haberleri kendimden bir şey katmaksızın, kopyala yapıştır metoduyla olduğu gibi aktardım. Bu haberleri de içeriğini tasvip ettiğim için değil, “bakınız, hakkında ciddi intihal iddiaları bulunan kişi, usûlüne uygun olarak aklanmadıkça, intihal iddiası sona ermiyor; şu ya da bu şekilde onun hakkında daha ağır iddialar dile getiriliyor ve sadece bu kişi değil, bu kişinin mensup olduğu kurum da yıpratılıyor” demek için yaptım.

İşte bu nedenle benim kitabımın Serdar Özgüldür'e ilişkin intihal iddialarını dile getirdiğim 460-552'nci sayfaları ile Serdar Özgüldür'e baskı yapılarak Anayasa Mahkemesi Bakanlık seçiminde Haşim Kılıç lehine ve AKP'nin kapatılması davasında adı geçen Partinin kapatılmaması lehine oy kullandığı yolundaki haberlerin aktarıldığı 443-460'ncü sayfaları birbirinden ayıramaz. Çünkü bizatihi intihal sorunu ile sorunun yol açtığı diğer sorunlar birbirinden ayrılmaz; bunlar aynı bütünün iki parçasını oluşturan iki sorundur. Eğer Savcılık, bu iki sorun arasındaki bağlantıyı görebilseydi, muhtemelen hakkımda takipsizlik kararı verirdi. Bu nedenle Mahkemenizden bu iki sorunu birlikte değerlendirmesini, iddianamede gözden kaçırılan bu hususu dikkate almasını talep ediyorum.

7. Ben Kitabımdaki Bütün İddiaları İyi Niyetle ve Akademik Bir Ciddiyet ve Üslupla Dile Getirdim

Öncelikle belirtmek isterim ki, ben Serdar Özgüldür'ü tanımam. Kendisiyle hayatımda karşılaşmadım. Kendisiyle şimdiye kadar en ufak bir sorunum olmamıştır. Kendisini kitabımın 440-552'nci sayfalarında eleştirmiş olmamın sebebi, tartıştığım sorunu örneklendiren bir kişi olmasından dolayıdır. Bu eleştiriyi iyi niyetle ve akademik bir ciddiyet ve üslupla yaptım.

Burada tekraren belirtmek isterim ki, benim dava konusu kitabım, Serdar Özgüldür'e özgü bir kitap da değildir. Serdar Özgüldür benim adı geçen kitabımda eleştirdiğim 10 yazardan sadece biridir. Kitabımda eleştirdiğim 10 yazarı, hepsinin ayrı bir özelliği nedeniyle seçtim. Serdar Özgüldür vakasına ona karşı olan kişisel bir düşmanlığım-dan dolayı değil, intihal sorununun bütün boyutlarını göstermek için ilginç ve öğretici bir örnek olduğundan dolayı seçtim.

Yukarıda da belirttiğim gibi ben intihal sorununu münferit bir sorun olarak değil, Türk akademisinin ve yargısının ciğerlerine kadar nüfuz etmiş bir sorun olarak ele aldım. Maalesef gerek üniversitede, gerek bürokraside, gerekse yargıda en yüksek makamları işgal eden kişilerden bazılarının kitap ve makalelerinde intihaller vardır ve maalesef bunların intihal yapmış olmaları vakıası, bunların mensubu buldukları kurumun kendisine zarar vermektedir. Bu iddiam açısından en tipik, en can alıcı ve en öğretici örnek şüphesiz ki Serdar Özgüldür vakasıdır. Serdar Özgüldür örneğini bunun için seçtim.

Ben 2013 yılında intihal sorunu hakkında birincisi 184 sayfa, ikincisi 712 sayfa ve üçüncüsü 680 sayfa uzunluğunda, üç ayrı eleştiri kitabı yayınladım. Yani toplam 1576 sayfa kitap yayınladım. Şu ya da bu yazara hakaret etmek gibi kötü bir niyetim olsaydı, ne diye 1500 küsur sayfa kitap yazayım? Bu amacıma birkaç sayfalık bir makaleyle, hatta birkaç cümleyle ulaşamaz mıydım? İntihal sorunu hakkında bu kadar yoğun bir yayın faaliyetine girmem dahi bizatihi benim iyi niyetime ve saf akademik amaçlarla hareket ettiğime karine teşkil eder. Aynı şeyi özelde Serdar Özgüldür için de söyleyebilirim: Kitabımda Serdar Özgüldür'e tahsis ettiğim kısım toplam 113 sayfa uzunluğunda bir bölümdür (s.441-552). Sırf Serdar Özgüldür'e hakaret etme gibi bir amacım olsaydı, ne diye 113 sayfalık uzun bir metin yazma zahmetine gireyim?

Serdar Özgüldür'ün doktora tezinin intihal ürünü olduğunu kitabımın 460-552'nci sayfalarında 93 sayfa boyunca 74 örnek üzerinden ayrıntılı olarak ve tamamıyla akademik bir dil ve üslup içinde, iyiniyetle ve kamu yararı düşüncesiyle gösterdim. Benim kitabımın bu kısmı, bir intihal davasında hazırlanan bir bilirkişi raporundan farksızdır.

İntihal iddiasını bizzat bu şekilde gösterdikten sonra, Serdar Özgüldür'ün intihallerinin yol açtığı diğer sonuçlar konusundaki iddiaları da çeşitli gazete haberlerini aynen kopyala yapıştır yoluyla kendi kitabıma kutu içinde koyarak aktardım. Bu haberleri Serdar Özgüldür'e hakaret etmek amacıyla değil, intihal sorunuyla usûlüne göre mücadele edilmezse, ortaya ne gibi sorunlar çıkabileceğini göstermek için aktardım. Örneğin aktararak suç işlediğim iddia edilen *Aydınlık Gazetesinin* 22 Kasım 2011 tarihli nüshasında çıkmış "AKP'yi Kapatmaktan Koru'nun Şantajı Kurtardı" başlıklı haberi kitabımın 456-457'nci sayfalarında noktası virgülüne dokunmadan, kopyala yapıştır metoduyla kutu içinde aktardıktan sonra, bir gazeteci olmamama rağmen etiğe saygılı bir gazeteciden beklenildiği üzere, bu haberi Serdar Özgüldür'ün tekzip ettiğini belirttim (s.457, sondan bir önceki paragraf). Bununla da yetinmedim haberi aktardıktan sonra kitabımın 458'nci sayfasının ikinci paragrafında haber hakkında aynen şunları yazdım:

Yukarıda alıntılanan haberde Kaşif Kozinoğlu, gazeteci Fehmi Kuru'nun Serdar Özgüldür'e şantaj yaptığını iddia ediyor. Bu iddia bana inandırıcı gelmiyor. Bir gazeteci ne diye bir Anayasa Mahkemesi üyesine şantaj yapsın? Şüphesiz Fehmi Kuru, Serdar Özgüldür'ün doktora tezinde Ömer Anayurt'un tezinden yapılmış kaynaksız alıntılar olduğunu tespit etmiş, bunları belgelen-dirmiş olabilir. Serdar Özgüldür'ün ve Ömer Anayurt tezleri birer gizli belge değildir. Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'un tezinden kaynaksız alıntı yapıp yapmadığı konusunda sahip olunan bir bilgi kendisiyle şantaj yapılabilecek özel bir bilgi değildir. Nitekim aşağıda (s.468-567) görüleceği gibi ben de Serdar Özgüldür'ün Ömer Anayurt'tan usûlsüz alıntılar yaptığını aşağıda ayrıntılarıyla gösteriyorum. Bunu da Serdar Özgüldür'ün haberi olmaksızın yapıyorum. Ben yapmasam, bunu bir başkası da yapabilirdi. Ankara'da hukuk ve adliye çevrelerinde Serdar Özgüldür'ün doktora teziyle ilgili olarak her zaman pek çok rivayet dolaşmıştır ve hâlâ da dolaşmaktadır. Bu tarz bir bilgiyle bir gazetecinin şantaj yapabileceği iddiası inandırıcı bir iddia değildir.

Görüldüğü gibi yukarıdaki paragrafın daha ikinci cümlesinde **“bu iddia bana inandırıcı gelmiyor”** diye yazıyorum. İyi niyetli olmayan bir kişi ne diye böyle bir cümle sarf etsin? Ne diye böyle bir paragraf yazsın? Benim bu haberleri aktarmaktaki amacım Serdar Özgüldür'ün şahsını küçük düşürmek değil, intihal sorununun ne kadar vahim bir sonuçlara yol açabileceğini göstermektir. Görüldüğü gibi intihal iddiası usûlüne uygun olarak çürütülmez ise, bu iddiayla ilgili, daha ağır iddialar ortaya atılabilmektedir.

Yine Aydınlik gazetesinin 27 Kasım 2001 tarihli sayısında yayınlanan *“Dava Geri Çekildi Kılıç Başkan Oldu”* başlıklı haberi aynen aktardıktan sonra kitabımın 455'nci sayfasında şöyle yazmışım:

Yukarıdaki haberin kaynağı olarak *“yüksek yargıda görevli eski yargıç”* ibareleri ile gösterilmiştir. Haliyle bu emekli yüksek hâkimin kim olduğunu bilmiyoruz. Keşke bu *“yüksek yargıda görevli eski yargıç”*, ismini belirtip iddiasını daha ciddi bir şekilde dile getirseydi.

Burada şu hususun altını çizelim ki, Anayasamıza göre, Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimleri gizli oyla yapılır. Dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiği hukuken ispatlanması mümkün değildir.

Tekrar sormak isterim: İyi niyetli olmayan bir kişi, aktardığı haberin sonuna ne diye böyle bir paragraf yazsın? İntihal sorunundan bağımsız olarak, sırf Serdar Özgüldür'ü rencide etmek amacıyla olan biri, bu değerlendirmeleri yapar mıydı?

Tekrar belirtmek isterim ki, benim ne Serdar Özgüldür'ü, ne de Anayasa Mahkemesini aşağılamak, onları yıpratmak gibi bir amacım yoktur. Tersine benim yaptığım şey, Anayasa Mahkemesi saygınlığını korumaya yöneliktir ve tamamıyla iyi niyetle yapılmıştır. Benim tezim şudur: İntihal sorunuyla mücadele etmedikçe bir kurumun saygınlığını koruyamazsınız. Kurumun saygınlığı kurumun bir üyesi hakkında intihal iddiasının dile getirilmesiyle değil, bu iddianın örtbas edilmesiyle zedelenmektedir. Serdar Özgüldür olayı bunun mükemmel bir örneğidir. Serdar Özgüldür olayında Anayasa Mahkemesinin saygınlığı zedelenmiş ise, intihal iddiasının üzerine gidilmemesi, Serdar Özgüldür'e karşı açılan intihal davasının sonuçlandırılmamış olmasından ve bundan sonra Serdar Özgüldür'ün intihal açığıyla ilgili olarak basında çıkan ve internette yaygın olarak paylaşılan haberlerle yıpratılmıştır. Bir kurumun mensubu hakkında intihal iddiası usûlüne uygun olarak aydınlatılmadıkça, bu iddia o kurumun saygınlığı üzerinde

potansiyel bir tehdit olarak kalmaktadır. Benim bunları yazmam ve söylemem bir vatandaşlık görevimdir.

8. İddianamede Bana Atfedilen Şantaj İddiası Bana Ait Bir İddia Değildir

İddianamede *benim* Serdar Özgüldür'e şantaj yapıldığını ve bu şantaj sonucunda istemediği yönde oy kullandığını iddia ettiğim gibi bir izlenim yaratılmaktadır. İddianamenin son sayfasının ilk paragrafında şöyle denilmektedir. “*Müşteki Serdar Özgüldür'e yapılan şantaj yoluyla müştekinin Ak Partinin Kapatılması davası ile Anayasa Mahkemesi Başkanlığı oylamasında baskı altına alınmak suretiyle farklı ya da istemediği şekilde oy kullandığı iddiasının dile getirildiği, bu iddiaların bir bölümünün çeşitli gazetelerden doğrudan alıntı yapmak suretiyle kitapta yer aldığı, kurulan bağlantıların bilimsel inceleme ve tartışmaların ötesinde, bir hakimin şantaj yoluyla baskı altına alınarak kanaatinin aksi yönünde oy kullandığı görüntüsünün yaratılarak kamuoyuna aksettirilmesiyle...*”

Altını çizerek belirtmek isterim ki Serdar Özgüldür'e şantaj yapıldığı iddiası benim ortaya attığım bir iddia değildir. Bu iddia *Aydınlık* gazetesinin iddiasıdır. Ben bu iddiayı, kendimden bir şey katmadan olduğu gibi aktardım. Hatta *Aydınlık* gazetesinin haberlerini tekrar kaleme dahi almadım. Gazetede ki haberi olduğu gibi kopyalayıp yaptırtdım (*Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımın 454, 456-457'nci sayfalarına bakılabilir). Benim kitabımda aktardığım haberlerden sonra bu haberleri onaylayan bir ifade yoktur. Tersine ben bu haberlerin doğruluğunu sorguladım. Örneğin kitabımın 454 ve 455'nci sayfalarında *Aydınlık* gazetesinin 27 Kasım 2011 tarihli “*Dava Geri Çekildi, Kılıç Başkan Oldu*” başlıklı haberi olduğu gibi kopyalayıp aynen aktardıktan sonra 455'nci sayfanın sondan bir önceki paragrafta bu haberin doğruluğunu sorgulamışım.

Yine kitabımın 456 ve 457'nci sayfalarında *Aydınlık* gazetesinin 22 Kasım 2011 tarihli “*AKP'yi Kapanmaktan Korumanın Şantajı Kurtardı*” başlıklı haberi olduğu gibi kopyalayıp aynen aktardıktan sonra Serdar Özgüldür'ün *Aydınlık* gazetesine gönderdiği internetten bulabildiğim bir tezkibi kitabımın 457'nci sayfasının bir önceki paragrafında yayınladım. Yine izleyen sayfada bu haberde dile getirilen Fehmi Kuru'nun Serdar Özgüldür şantaj yaptığı yolundaki iddiayı inandırıcı bulmadığımı açıkça belirttim (sayfa 458, üçüncü paragraf).

Ben, kitabımda Serdar Özgüldür'ün şantaj sonucunda oy kullandığı yolunda bir iddia *dile getirmedim*; bu yöndeki iddiayı *aktardım*. Benim kitabımda *Serdar Özgüldür'ün şantaj sonucunda oy kullandığı yolunda dile getirdiğim bir iddia yoktur*. Kitabımda ilk haberin sonunda “Anayasa Mahkemesi Başkanlığı seçimlerinin gizli oyla yapıldığını”, “dolayısıyla bir üyenin kime oy verdiğinin hukuken ispatlanmasının mümkün olmadığını” yazdım (Bkz. sayfa 455). İkinci habere ilişkin ise haberin sonunda Fehmi Kuru'ya atfedilen şantaj iddiasının bana “*inandırıcı gelmediği*”ni açıkça yazdım (sayfa 458).

Ben haberlerin içeriğinin doğru olduğu yolunda da bir ifade kullanmadım. Ancak bu haberleri kitabımda aktarmayı, yukarıda açıkladığım gibi, kitabımda tartışılan sorun açısından gerekli ve anlamlı buldum. Bu haberleri intihal sorunuyla usûlünce mücadele edilmedikçe, usûlüne göre açılmış intihal davası sonuçlandırılmadıkça, intihal iddiasının ortadan kalkmadığını ve bu iddianın daha da ağırlaştırılarak basın tarafından dile getirildiğini göstermek için aktardım.

Tekrar ediyorum: Şantaj iddiası benim iddiam değildir. Bu iddia *Aydınlık* gazetesinin iddiasıdır. *Aydınlık* gazetesinin iddiasını aktarırken de bu iddianın içeriğini tasvip

eden bir ifade kullanmadım; tersine bu haberlerin doğruluğunu sorguladım. Ancak bu haberlerin aktarılmasında intihal sorununun çözümlenmediği takdirde nasıl daha vahim sonuçlara yol açabileceği göstermek bakımından yarar gördüm.

9. Benim İddiam

Yukarıda açıkladığım gibi Serdar Özgüldür'ün şantaj sonucu oy kullandığı iddiası benim iddiam değildir. Ancak benim kitabımın 443 ile 552'nci sayfalarında bana ait olan iddialar da vardır: Bu iddialar şunlardır: Ömer Anayurt, Serdar Özgüldür'e karşı 2006 yılında intihal davası açmış, ama bu intihal davasında 2007 yılının başlarında beklenmeyen bir şekilde feragat etmiştir. Ömer Anayurt'un davasından nasıl feragat ettiğinin bilinmesinde kamu yararı vardır. Çünkü bu dava sürse ve karara bağlansaydı, ya Serdar Özgüldür mahkûm olacak, ya da aklanacaktı. Her iki hâlde de intihal sorunu benim kitabımda arzu ettiğim gibi usûlüne uygun olarak çözümlenmiş olacaktı. Ancak Ömer Anayurt'un feragati sonucunda dava sonuçlandırılmamış ve intihal iddiası açıkta kalmış; intihal kuşkusu yenilememiştir. Bu nedenle Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davası kitabımın konusu ve Türkiye'de intihal sorununun gerçek boyutlarını anlamak bakımından fevkalade önemli, anlamlı ve öğretici bir davadır.

Ben kitabımın, 443-452'nci sayfalarında Ömer Anayurt'un Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davası ve sonra bu davadan feragati hakkında bilgi verdim. Kitabımın 446'ncı sayfasında bulunan özellikle "3. Ömer Anayurt Neden Davasından Feragat Etmiş Olabilir" başlığı altında Ömer Anayurt'tun kendi özgür iradesiyle bu davadan feragat etmiş olamayacağını, kendisinin feragat etmesi için başkaları tarafından ikna edildiğini iddia ettim. Yine kitabımın 447-452'nci sayfaları arasında yer alan "4. Ömer Anayurt Nasıl İkna Edilmiş Olabilir" başlığı altında Ömer Anayurt'un hür iradesiyle değil, kendisi üzerinde psikolojik baskı kurularak ikna edilmiş olduğunu iddia ettim ve kendi başımdan geçen bir olayı (s.449-450) ve bir meslektaşımın başımdan geçen bir başka olayı (s.450) örnek göstererek, Ömer Anayurt'un Ankara'da bulunan bir yüksek makam sahibi tarafından ikna edilmiş olacağı düşüncesini ileri sürdüm.

Benim Ömer Anayurt'un nasıl ikna edildiği konusunda *kendi* iddiam 450-452'nci sayfalarında açıklandığı üzere şudur: Ömer Anayurt kendi isteğiyle bu davadan feragat etmemiştir. Ömer Anayurt bu süreçte psikolojik baskı altında kalmıştır. Kitabımda Ömer Anayurt'u Ankara'dan gelen birisi ve birilerinin ikna ettiğini iddia ediyor ve kitabımın 452'nci sayfasının üçüncü paragrafında aynen şöyle yazıyorum:

Bir gün dönemin Sakarya Üniversitesi Rektörü ve İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesi Dekanı ile tanışma şansına nail olursam, onlara şu soruları soracağım: O tarihlerde, olayla ilgili olarak size Ankara'dan telefon eden birileri oldu mu? Veya o tarihlerde sizinle veya Ömer Anayurt ile görüşmek için Üniversitenize Ankara'dan misafirler geldi mi? Veya Ömer Anayurt bu konuyu görüşmek için Ankara'ya davet edildi mi?

Yine aynı sayfanın son paragrafında ise aynen şöyle diyorum:

Ömer Anayurt'un nasıl ve kimler tarafından ikna edildiği sorusunun cevabı er ya da geç ortaya çıkacak. Bu sorunun cevabını bilen ülkemizde birkaç kişi değil, muhtemelen pek çok kişinin olması gerekir. Bunlardan biri bildiklerini anlatma cesaretini bir gün gösterecektir.

Gerçekten de öğrendiğime göre, Ömer Anayurt, Haşim Kılıç tarafından ikna edilmiştir. O zaman Anayasa Mahkemesi Başkanvekili olan Haşim Kılıç, Ömer Anayurt'un

Serdar Özgüldür'e karşı açtığı intihal davasından feragat etmeye ikna etmek için, 2006 yılının Aralık ayında veya 2007 yılının Ocak ayında Ankara'dan Sakarya'ya gitmiş ve Sakarya Üniversitesinde Ömer Anayurt ile görüşmüş ve Ömer Anayurt'u davasından feragat etmeye ikna etmiştir. Bu olayın tek tanığı Haşim Kılıç ve Ömer Anayurt değildir. Bu olayın diğer tanıkları da Sakarya Üniversitesinin o zamanki Rektörü Prof. Dr. Mehmet Durman, Sakarya Üniversitesinin o zamanki Genel Sekreteri Prof. Dr. Zafer Demir, Sakarya Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesinin o zamanki Dekanı ve bu olaydan sonra Anayasa Mahkemesi üyeliğine atanan Prof. Dr. Engin Yıldırım'dır.

10. İspat Hakkı Çerçevesinde Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ın Tanık Olarak Dinlenmesini Talep Ediyorum

Bu nedenle, Anayasamızın 39'uncu maddesinde ve Türk Ceza Kanununun 127'nci maddesinde tanınan ispat hakkımı kullanarak, olay hakkında bilgisi olan, birinci olarak **Haşim Kılıç**'ın, ikinci olarak baskıya maruz kalan Prof. Dr. **Ömer Anayurt**'un, üçüncü olarak Sakarya Üniversitesinin o zamanki Rektörü Prof. Dr. **Mehmet Durman**'ın, dördüncü olarak aynı Üniversitenin o zamanki Genel Sekreteri olan Prof. Dr. **Zafer Demir**'in, beşinci olarak Sakarya Üniversitesi İktisadî ve İdarî Bilimler Fakültesinin o zamanki Dekanı olan Prof. Dr. **Engin Yıldırım**'ın tanık olarak dinlenmesini talep ediyorum. Bunlardan birincisi Haşim Kılıç, halen Anayasa Mahkemesi Başkanidir (Adresi: Ahlatlıbel Mahallesi, İncek Yolu, Çankaya, Ankara). Tanık olarak gösterdiğim ikinci kişi olan Prof. Dr. Ömer Anayurt, YÖK Denetleme Kurulu Başkanvekili (Adresi: YÖK, Bilkent Ankara) ve aynı zamanda Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesidir (Adresi: Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Muammer Bostancı Cad. No: 4 , Beşevler/Ankara). Üçüncü tanığım Prof. Dr. Mehmet Durman halen Sakarya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğretim üyesidir (Adresi: Sakarya Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Esentepe Kampüsü, Adapazarı). Dördüncü tanığım Prof. Dr. Zafer Demir halen Anadolu Üniversitesi Porsuk Meslek Yüksekokulu öğretim üyesidir (Adresi: Anadolu Üniversitesi Porsuk Meslek Yüksekokulu, Basın Şehitleri Caddesi No: 152, Eskişehir). Beşinci tanığım Prof. Dr. Engin Yıldırım, halen Anayasa Mahkemesi üyesidir (Adresi: Ahlatlıbel Mahallesi, İncek Yolu, Çankaya, Ankara).

İspat hakkı çerçevesinde olay hakkında bilgileri olan ve yukarıda adresleri verilen Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ı tanık olarak gösteriyor, Mahkemenizden adı geçen kişilerin tanık olarak dinlenmesini ve

a) Haşim Kılıç'a Ömer Anayurt ile görüşmek için 2006 yılının son aylarında veya 2007 yılının ilk ayında Sakarya Üniversitesine gidip gitmediğinin, gitmiş ise Ömer Anayurt ile görüşüp görüşmediğinin, görüşmüş ise ne görüştüğünün sorulmasını;

b) Ömer Anayurt'a kendisiyle görüşmek için Haşim Kılıç'ın 2006 veya 2007 yılında Sakarya Üniversitesine veya Adapazarı'na gelip gelmediğinin, kendisinin Haşim Kılıç ile görüşüp görüşmediğinin, görüşmüş ise Haşim Kılıç ile hangi konuda görüşmelerinin sorulmasını;

c) Diğer tanıklar Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'a Haşim Kılıç'ın 2006 yılının son aylarında veya 2007 yılının ilk ayında Sakarya Üniversitesine gelip Ömer Anayurt ile görüşüp görmediğinin, görüşmüş ise bu görüşmenin kendi huzurlarında gerçekleşip gerçekleşmediğinin, gerçekleşmiş ise Haşim Kılıç ile Ömer Anayurt'un ne görüştiklerinin kendilerine sorulmasını;

talep ediyorum. Yine Mahkemenizden özellikle tanıkları dinlemek için buldukları şehrin mahkemesine talimat yazılmamasını, tanıkların Mahkemenizin huzurunda

dinlenmesini talep ediyorum. Tanıkların sözlü ifadelerinin hakikati yansıtıp yansıtmadığı ancak Mahkemeniz huzurundaki bir duruşmada, tanıkların ard arda dinlenmesi ve çapraz sorguya tâbi tutulması durumunda anlaşılabilir. Başka başka hâkimlerin huzurunda, farklı zamanlarda ve tanıkların birbirinin ne ifade verdiklerini öğrendikten sonra verecekleri ifadenin gerçeği yansıtmayabileceğini düşünüyorum. Bir hâkimin tanık ifadesi hakkında vicdani kanaatini oluşturabilmesi için tanığın yüzünü kendi gözüyle görmesi ve tanığın konuşmasını kendi kulağıyla duyması ve aynı konuda değişik tanıkların verdiği ifadeleri aynı gün birbiriyle karşılaştırabilmesi gerektiğine inanıyorum.

Mahkemeniz tanıkların istinabe yoluyla dinlenmesine karar verirse, istinabe duruşmasına katılmamızın sağlanması ve özellikle de CMK, m.201'deki "soru yöneltme hakkı"ımızı kullanabilmek için her bir tanığın ifade vereceği gün, saat ve yerin tarafımıza bildirilmesini talep ediyorum.

İspat hakkına ilişkin olarak şunu da belirtmeme lütfen izin veriniz: Ben, bana karşı dava açılmasından değil, haksız olmaktan, iddialarımın gerçek dışı çıkmasından korkarım. Ben dava konusu olan *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımda dile getirdiğim bütün iddialarımın doğru olduğunu iddia ediyorum. İddialarımın doğruluğunu ispat etmeye de hazırım. Yeter ki bana ispat hakkı tanınsın. Yok eğer bana ispat hakkı tanınmaz, hakikat toprak altına gömülmeye teşebbüs edilirse, lütfen belirtmeme izin veriniz ki, Emile Zola'nın dediği gibi, hakikatler toprağın altına gömülemez; hiç bir hakikat sonsuza kadar toprak altında kalmaz; toprağın altında büyür ve bir gün intikam çiçeği olarak onu gömmeye çalışanların karşısına çıkar.

11. Aydınlik Gazetesindeki Haberlerin Aktarılması Suç mudur?

Yukarıda açıklandığı üzere Savcılık benim Aydınlik gazetesindeki haberleri aktararak hakaret suçunu işlediğimi iddia etmektedir. Aydınlik gazetesinde yayınlanan ve olduğu gibi aktararak suç işlediğim iddia edilen haberler hakkında kitabımı yayınladığım 2013 yılının Kasım ayı itibarıyla verilmiş bir ceza mahkemesi kararı yoktur. Şikayetçi vekilinin dosyaya sunduğu Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından E.2012/139, K.2012/824 sayılı karar, *bir mahkûmiyet kararı değil, "kovuşturmanın ertelenmesi" kararıdır*. Bir ihtimal böyle bir mahkûmiyet kararı olsa bile bu karardan benim vaktinde haberimin olduğu ispat edilmedikçe, basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış ve yayanda olan bir haberi hukuka uygun bir haber olarak kabul etmem ve aktarmamda bir suç unsuru görülemez. Belirtmek isterim ki, 2011 yılında Aydınlik gazetesinin kağıt nüshasında yayınlanmış bu haberler, benim kitabımı yayınladığım 2013 yılı Kasım ayı itibarıyla Aydınlik gazetesinin internet sitesinde yayındaydı. Dahası yine belirtelim ki, aynı haberler bugün de (14 Ekim 2014) aynı internet sitesinde yayındadır. Basın hürriyeti çerçevesinde yayınlanmış, hakkında bir mahkeme kararı olmayan ve bugün dahi internet sitesinde yayında olan bir haberi benim hukuka uygun olduğunu varsaymam ve bu haberi, kendimden bir şey katmadan olduğu gibi, kopyala yapıştır metoduyla, kitabıma kutu içinde aktarmamın neresi suçtur? Bu hakkın kullanımından başka bir şey değildir.

Bir haberin içeriğini ayrıca tasvip etmeden aktarılması suç değildir. Bir ihtimal bir haberin *aktarılması* suç olsa bile, aktarılan haberin *kendisinin* de suç olması gerekir. Yani bir ihtimal benim Aydınlik gazetesinden haber *aktararak* suç işlediğimin iddia edilebilmesi için, öncelikle aktardığım *haber*in *kendisinin* suç olduğunun ispatlanması gerekir. İddianamede haber *aktarmamın* suç olduğu iddia edilmekte, ama her nedense aktararak suç işlediğim iddia edilen *haber*in *kendisinin* suç oluşturup oluşturmadığı konu-

sunda en ufak tartışma içine girilmemektedir. Söz konusu haberlerin suç oluşturduğu konusunda Türkiye’de verilmiş bir ceza mahkemesi kararı yoktur. *Konusu suç teşkil etmeyen bir haberin aktarılması da suç teşkil etmez.*

Bu konuda ayrıca şunu belirtmek isteriz: Benim aktararak suç işlediğim iddia olunan gazete haberleri bugün (14 Ekim 2014) de *Aydınlık* gazetesinin internet sitesinde hala yayındadır: [http://www](http://www.....) ve [http://www](http://www.....) (Linkler dava konusu habere yönlendirme yaptığı için tarafımızdan çıkarılmıştır. Mahkemeye sunduğumuz dilekçede tam linkler vardır) den kontrol edilebilir.

Bilindiği gibi kişilik hakları internetteki bir yayın dolayısıyla ihlâl edilen kişiler, internetteki yayının kaldırılmasını 5651 sayılı Kanunun 9’uncu maddesi uyarınca sulh ceza mahkemesinden talep edebilirler. Nitekim Serdar Özgüldür bu hakkını benim *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* isimli kitabımın internet versiyonu hakkında kullanmış ve 14 Ocak 2014 tarihinde kitabımın internet yayınından kaldırılmasını Ankara Sulh Ceza Mahkemesinden talep etmiş, iki gün sonra Ankara 21. Sulh Ceza Mahkemesinin 16 Ocak 2014 tarih ve 2014-32 D.İş sayılı kararıyla benim kitabımın Serdar Özgüldür’e ilişkin kısmının internetten kaldırılmasına karar vermiştir. Serdar Özgüldür, bana karşı kullandığı bu kanuni hakkını niçin *Aydınlık* Gazetesine karşı kullanmamıştır ve neden hala kullanmamaktadır? Ben şunu çok merak ediyorum: Serdar Özgüldür *Aydınlık* gazetesinin internette hala yayında olan bu haberi hakkında neden 5651 sayılı Kanunun 9’uncu maddesi uyarınca Sulh Ceza Mahkemesine başvurmuyor da, ben aynı haberi aktardım diye söz konusu başvuruyu yapıyor? Haberin aslı Serdar Özgüldür’ün kişilik haklarını rencide etmiyor ise, nasıl oluyor da haberin aktarılması Serdar Özgüldür’ün kişilik haklarını rencide ediyor?

Benim aktararak suç işlediğim iddia olunan haber, *Aydınlık* gazetesinin internet sitesinde hala yayındadır. Eğer bu haberi ben kitabımda aktararak Serdar Özgüldür’ü alenen aşağılamış isem, *Aydınlık* gazetesinin internet sitesi de üç yıldır bu haberi yayımlayarak Serdar Özgüldür’ü “alenen aşağılamaya” her gün devam etmektedir.

12. İddianamedeki Bazı Hususlara Cevaplar

Benim dava konusu olay hakkında temel savunmam yukarıdaki söylediklerimden ibarettir. Ancak Savcılığın iddianamede belirttiği bazı hususlara da kısaca cevap vermek isterim.

a) *Serdar Özgüldür Hakkında Kitabımın Konusuyla İlgisiz, Bilimsel İnceleme ve Tartışmaların Ötesinde İddialarda Bulduğum İddiasına Karşı Cevabım*

Hakkımda Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından düzenlenen 2014/4693 sayılı iddianamenin son sayfasının birinci paragrafında Serdar Özgüldür hakkında kitabımın 443-460’ncü sayfaları arasında aktardığım iddiaların *Örnekleriyle Usûlsüz Alıntı Sorunu* başlıklı kitabımın *konusuyla doğrudan ilgisi bulunmadığı* iddia edilmektedir. Yine iddianamenin son sayfasının ikinci paragrafında benim kitabımın 443-460’ncü sayfaları arasında dile getirdiğim iddiaların “*kurulan bağlantıların bilimsel inceleme ve tartışmaların ötesinde*” olduğu değerlendirilmesi yapılmaktadır.

Yukarıda açıklamaya çalıştığım gibi, benim kitabımın Serdar Özgüldür’e ilişkin bölümünün 433-460’ncü sayfaları, aynı bölümün geri kalan kısmı olan 460-552’nci sayfalarında işlenen, gerekse 680 sayfalık kitabın bütününde işlenen konudan ayrılmaz. Benim kitabım intihal sorununu bütün boyutlarıyla, sebep ve sonuçlarıyla inceleyen bir kitaptır. Yukarıda da açıklandığı gibi, ülkemizdeki intihal sorunu münferit intihal örnek-

lerinden ibaret bir sorun değildir. Bu sorunun sebepleri ve sonuçları vardır. Benim kitabımda intihal sorununu münferit bir sorun olarak değil, sebep ve sonuçlarıyla birlikte ele alınmıştır.

İddianamede adeta sadece intihallere örnek vermem gerektiği, bu intihallerin yol açtığı sonuçları tartışmamam gerektiği iddia edilmekte; bunun dışına çıkarsam “*bilimsel inceleme ve tartışmaların ötesine*” çıkmış olacağım görüşü ileri sürülmektedir. Tam tersine asıl Savcılığın bu görüşüne uysaydım bilim dışına çıkmış olurum. Zira bilim olguları gözlemlenmekle yetinmez, bunların arasında neden-sonuç bağlantıları da kurur. Sadece olgunun tasvir edilmesi, olgunun sonuçlarının tartışılmaması bilim-dışı bir yaklaşımdır. Bir bilim adamından, intihallere sadece örnek vermekle yetinmesi, bu örneklerin yol açtığı sorunları görmezden gelmesi istenemez. Savcılığın kitabımın konusuyla ilgili bulduğu kısımda (s.443-460) tartışılan nedir? Bu kısımda coğrafya sorunları mı tartışılmaktadır? Bu kısımda intihal örneklerinin yol açtığı sonuçlar tartışılmaktadır. Bu intihal olgusu ile bu olgudan kaynaklanan sonuçlar birbirinden ayrılamaz sonuçlardır. Kitabımın 460-552’nci sayfalarında örnekleri verilen intihal olgusu olmasaydı, Ömer Anayurt, Serdar Özgüldür’e karşı intihal davası açabilecek miydi? Ömer Anayurt, Serdar Özgüldür’e karşı intihal davası açmamış olsaydı, *Aydınlık* gazetesi, Serdar Özgüldür’e şantaj yapıldığı yolundaki haberleri yayınlıyacak mıydı? Görüldüğü gibi benim kitabımın 443-460’nci sayfalarında tartıştığım sorunlar, kitabımın 460-552’nci sayfalarında tartıştığım sorunlarla doğrudan doğruya ilgili sorunlardır.

b) Savcılığın Kitabımın “Güncellik” Kriterini Karşılamadığı İddiası Hakkında Cevabım

İddianamenin son sayfasının üçüncü paragrafında şöyle deniyor: “*Şikayete konu eserin haber verme fonksiyonu bulunmamakla birlikte, kitap içeriğinde yer alan ifadelerin "basının haber verme fonksiyonu" olarak değerlendirilmesi halinde dahi yerleşik Yargıtay Kararlarında yer alan bu fonksiyonun gerçeklik, kamu yararı, toplumsal ilgi, haberde güncellik, konuyla ifade arasında düşünsel bağlılık kriterleri yönünden güncellik ilkesini karşılamadığı...*”.

Görüldüğü gibi Savcılık, kitabımın Yargıtayın “haber verme hakkı” açısından aradığı bu kriterlerden hepsini değil, sadece “*güncellik*” kriterini karşılamadığımı iddia etmektedir. Ben öyle düşünmüyorum. İntihal sorunu Türkiye’nin daima gündemindedir ve bu sorunla mücadele, bu sorun çözümleninceye kadar da daima güncel kalacaktır. Doğrudur: Serdar Özgüldür’ün intihal mahsulü tezi 1994 yılında, yani tam 20 yıl önce kabul edilmiştir. Yine doğrudur: Serdar Özgüldür’e karşı Ömer Anayurt 2006 yılında intihal davası açmıştır. Yani Serdar Özgüldür’ün tezinin intihal ürünü olduğu iddiası tam sekiz yıl önce ortaya atılmıştır. Ancak o zaman bu intihal iddiası usûlüne uygun olarak sonuçlandırılmamış, intihal kuşkusu yenilmemiş ve keza Serdar Özgüldür, bu intihal iddiası ortaya atıldığında da istifa etmemiştir. İntihal davası sonuçlansaydı veya Serdar Özgüldür istifa edip, kendi köşesine çekilmiş olsaydı, belki 2013 yılında kendisi hakkında intihal iddiasıyla yayın yapılması güncel olmayabilirdi. Ancak Serdar Özgüldür hala görevindedir ve hala yükselmeye devam etmektedir ve Serdar Özgüldür hakkında hala intihal iddiaları dile getirilmektedir.

Bir Anayasa Mahkemesi üyesi görevde kaldıkça, bu üyenin doktora tezinde intihal olduğu iddiası güncelliğini korur. Bu iddia usûlüne göre çürütülmedikçe bu iddiayı ve bu iddianın yol açtığı diğer iddiaları dile getirmeye, tartışmaya ve bunları bilmeye herkesin hakkı vardır. Serdar Özgüldür, bir kamu makamında görev yapmaya devam et-

tiğe, Serdar Özgüldür'ün yirmi yıl önce yaptığı intihal de güncelliğin korumaya devam eder. Çünkü her Türk vatandaşının hakimlerinin intihale bulaşmamış kişiler olmasını beklemek konusunda güncel ve zamanaşımına uğramaz bir hakkı vardır.

Nihayet daha teknik olarak belirtmek isterim ki, bir doktora tezi sahibi olan Serdar Özgüldür'ü de bağlayan YÖK Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesinin "Zamanaşımı" başlıklı 14'üncü maddesine göre "*intihal ve sahtecilik şeklindeki etik ihlallerinde inceleme başlatılması herhangi bir süre sınırlamasına tabi değildir*". Belirtelim ki, bu madde, üniversite mensubu olmasa da Serdar Özgüldür için de geçerlidir. Çünkü adı geçen Yönergenin 2'nci maddesinde, "bu yönerge, ... (b) Yüksek lisans veya doktora öğrenciliği sırasında yapılan tez ve bilimsel yayınlar ile yürütülen bilimsel araştırma-geliştirme projeleriyle ilgili araştırma etiği konularını... kapsar" denmektedir. Serdar Özgüldür de söz konusu doktora tezini İstanbul Üniversitesinde doktora öğrencisi olduğu dönemde yazmıştır. Görüldüğü gibi Serdar Özgüldür'ün doktora tezindeki intihale ilişkin bütün iddialar, hukuken de günceldir ve zaten bu nedenle de benim YÖK'e ve İstanbul Üniversitesine yaptığım şikayet sonucu Serdar Özgüldür'ün doktora tezi hakkındaki intihal iddiasıyla soruşturma/inceleme açılmıştır.

SONUÇ

Yukarıda açıkladığım gerekçelerle;

1. Tarafıma ispat hakkı tanınması ve yukarıda adreslerini verdiğim Haşim Kılıç, Ömer Anayurt, Mehmet Durman, Zafer Demir ve Engin Yıldırım'ın tanık olarak dinlenmesine;

2. Tanıkların Mahkemenizin huzurunda dinlenmesine;

3. Tanıkların istinabe yoluyla dinlenmesine karar verilecekse, istinabe duruşmasına katılmamızın sağlanması için her bir tanığın ifade vereceği gün, saat ve yerin tarafımıza bildirilmesine;

karar verilmesini saygıyla arz ve talep ediyorum.

Bursa, 14 Ekim 2014

Sanki Kemal GÖZLER